ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila, soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové ve věci stěžovatelky **V. V.**, zastoupené advokátkou JUDr. Jarmilou Krejčovou se sídlem Praha 1, Truhlářská 6, proti **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křižová 25, o obnovu řízení, ke kasační stížnosti proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze 23. 8. 2002, č. j. 2 Cao 92/2002, kterým bylo potvrzeno usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 6. 2002, č. j. 34C 18/2002-5, t a k t o :

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší soud v souladu s § 129 odst. 4 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) postoupil Nejvyššímu správnímu soudu věc k dokončení řízení podle části třetí hlavy třetí dílu prvního s. ř. s. jako soudu věcně příslušnému. Podle tohoto přechodného ustanovení, nebylo-li rozhodnuto Nejvyšším soudem o dovolání proti rozhodnutí vrchního soudu (o opravném prostředku podaném proti rozhodnutí krajského soudu) do 31. 12. 2002, neboli do nabytí účinnosti citovaného zákona, rozhodne o dovolání Nejvyšší správní soud v řízení podle ustanovení části třetí hlavy třetí dílu prvního s. ř. s. Podané dovolání bude z těchto důvodů posouzeno jako kasační stížnost.

Stěžovatelka podala v zákonné lhůtě dovolání proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 8. 2002, č. j. 2 Cao 92/2002, kterým potvrdil usnesení Krajského soudu ze dne 20. 6. 2002, č. j. 34C 18/2002-5. Tímto usnesením zastavil Krajský soud řízení o povolení obnovy řízení pro nedostatek podmínek řízení, které spočívaly v nepřípustnosti obnovy řízení ve věci přiznání invalidního důchodu dle 250s občanského soudního řádu ve znění účinného

do 31. 12. 2002. Dovolání k Nejvyššímu soudu bylo přípustné podle § 238 odst. 1, písm. a) občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.).

Nejvyšší správní soud přezkoumal citované usnesení Vrchního soudu v Praze jako odvolacího soudu v napadeném rozsahu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Napadené usnesení bylo posouzeno z hlediska jeho tvrzené nezákonnosti. Tato nezákonnost měla podle stěžovatelky spočívat v nesprávném posouzení právní otázky Vrchním soudem v Praze. Touto otázkou byla přípustnost obnovy řízení jako mimořádného opravného prostředku proti rozhodnutím ve věcech důchodového zabezpečení. Zákonnost posuzovaného rozhodnutí je nutné posoudit podle právních předpisů účinných ke dni jeho vyhlášení. Přípustnost obnovy řízení ve věcech správního soudnictví byla upravena v 250s o. s. ř. Toto ustanovení obsahovalo v odst. 2 taxativní výčet opravných prostředků, které byly přípustné proti rozhodnutím soudů o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů. Do tohoto výčtu nebyla obnova řízení zahrnuta. Z toho tedy jednoznačně vyplývá, že žaloba na obnovu řízení byla nepřípustná. Vrchní soud v Praze tedy správně potvrdil usnesení Krajského soudu v Praze, který nepochybil, jestliže při zkoumání podmínek řízení dospěl k závěru, že v projednávané věci jde o takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit, a z toho důvodu řízení zastavil podle 104 odst. 1 o.s.ř.

Pro doplnění Nejvyšší správní soud uvádí, že ani podle současně platné právní úpravy (114 s.ř.s. a contr.) není obnova řízení ve věcech důchodového zabezpečení přípustná. Jak správně poukázal Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí, má-li stěžovatelka k dispozici lékařské zprávy, které prokazují změnu jejího zdravotního stavu, který by bylo možno hodnotit jako plnou invaliditu, má možnost požádat o přiznání plného invalidního důchodu, přičemž tento jí může být přiznán i zpětně od uznání plné invalidity, nejvýše však tři roky nazpět.

Vzhledem k výše uvedeným důvodům Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky bez jednání podle 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení nepřiznal Nejvyšší správní soud podle 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., neboť stěžovatelka neměla ve věci úspěch a druhý účastník je orgánem důchodového zabezpečení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 18. 3. 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu